

Myg, moskus og sommeridyl ... Ugebrev nr. 3, 22. juni 2004

Endnu en uge er gået siden sidst, og sommeren er for alvor kommet til Zackenberg. Vejret har været pragtfuldt, og dette ugebrev skrives med udsigt til isen, der bryder ude over Young Sund, bjergene på Clavering Ø og en græssende moskusoksetyr ude i kærret. Overalt i terrænet blomstrer den farvestrålende rypelyng og fjeldvalmue og står i stærk kontrast til det barske landskab. Med andre ord, arktisk højsommer når det er allerbedst og smilene er ikke til at skjule.

Skal man absolut bryde idyllen, kan det nævnes, at de første stikmyg også er vel ankommet til Zackenberg. Myggene er imidlertid ikke de eneste, der, helt bogstaveligt, har fået smag for stationslivet. Moskusokserne har ved flere lejligheder vist sig så interesserede i at udforske stationen og dens flora, at de i de sene timer har gået rundt mellem bygningerne - til stor overraskelse for især Susanne under natlige toilet besøg. Sammenstødene har været ganske fredelige, men engang i mellem kan man blive i tvivl om, hvem der i grunden udforsker hvem heroppe...

At man kommer tæt på naturen og det enestående dyreliv her i Zackenberg er ganske vist. Faktisk har Hans og Ole sidste uge været så tæt på området dyreliv, at de har påstået, at de har snakket med en lemming idet de satte sig på en sten for at spise frokost. Hvad samtalen indeholdt melder historien ikke noget om, men at det lille kræ ville have del i lækkerierne kan man i hvert fald ikke fortænke det i. Det skal nemlig ikke være nogen hemmelighed, at vores chefkok dagligt tryller så mange gode retter frem, at det også af den grund bliver svært snart at skulle vende næsen hjemad igen.

Af andre store bedrifter kan også nævnes, at Toke i ugens løb ene mand har sendt samtlige dalens moskusokser til tælling. Det lyder hårdt og det tog da også en meget lang dag i felten. Hele 127 okser blev det til, hvilket er et imponerende antal og i øvrigt ny Zackenberg-rekord for juni måned. Apropos rekorder, så blev der i dag målt over 20 graders lufttemperatur ude ved klimamasten, hvilket vist ikke er set siden sommeren '97. I det hele taget har vi i år haft en usædvanlig tidlig start på sommeren, og det virker som om, sæsonen er rykket flere uger frem. Spændende bliver det i hvert fald at kigge nærmere på klimadataene heroppe fra.

For mit eget vedkommende har jeg de sidste par uger arbejdet med at foretage de sidste praktiske forberedelser til et større forskningsprojekt (SCHAPPE), der løber resten af sæsonen fra og med næste uge. SCHAPPE-projektet (Spectral Calibration of High-Arctic Primary Production Estimation) har meget kort fortalt til formål at koble vækstparametre for karakteristiske vegetationstyper til håndholdte og satellitbaserede målinger af overfladerefleksion af sollys. Disse koblinger vil blive detaljeret undersøgt og opskaleret fra bladniveau, over vegetationsfelter til regionalskala. Lykkes projektet vil det blive muligt, på en lettere og mere præcis måde end hidtil, at måle ændringer i vegetationsdynamikken og CO2 balancen over højarktiske områder ved brug af satellitbilleder.

Endnu en strålende uge med forskningsarbejde, naturoplevelser og hygge er altså gået heroppe, og tilbage er blot at sende de varmeste hilsner hjemover.

Out Zackenberg.

/Jens Søndergaard